

Lykofrón

Testimonia DK 83 A

A 1 /1 = Aristotelés, *Metaphysica* VIII, 6; 1045b 10

Jedni mluví o účasti (*methexis*), a dostávají se do potíží, co je příčinou této účasti, a co je to účast. Druzí mluví o společenství (*synúsia*) s duší, jako když Lykofrón říká, že vědění (*epistémé*) je společenstvím poznávání (*epistasthai*) a duše.

οἱ μὲν μέθεξιν λέγουσι καὶ αἴτιον τί τῆς μεθέξεως καὶ τί τὸ μετέχειν ἀποροῦσιν· οἱ δὲ συνουσίαν [ψυχῆς], ὥσπερ Λυκόφρων φησὶν εἶναι τὴν ἐπιστήμην τοῦ ἐπίστασθαι καὶ ψυχῆς.

A 1 /2 = Alexandros, In *Metaphysica* 566. 32-37 Hayduck

οἱ δὲ φασι συνουσίαν ψυχῆς, ὥσπερ Λυκόφρων ὁ σοφιστῆς τὴν ἐπιστήμην λέγων συνουσίαν τοῦ ἐπίστασθαι καὶ ψυχῆς. κάλλιον δ' ἂν καὶ σαφέστερον ἦν, εἰ οὕτως εἶχεν ἡ γραφὴ 'τὴν ἐπιστήμην τοῦ ἐπίστασθαι συνουσίαν καὶ ψυχῆς'. ἐρωτώμενος γὰρ ὁ Λυκόφρων, τί τὸ αἴτιον τοῦ τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν ψυχὴν ἐν εἶναι, ἔλεγεν ὅτι ἡ συνουσία.

A 2 = Aristotelés, *Physica* I, 2; 185b 25

Pozdější ze starých filosofů byli znepokojeni také tím, aby se totéž nestalo jedním a mnohým zároveň. Proto někteří odstranili právě slovo „je“, například Lykofrón. Jiní proměňovali způsob mluvy, například, ne že člověk „je bílý“, ale že „zbělel“, ... aby snad připojením slova „je“ nečinili jedno mnohým.

ἐθορυβοῦντο δὲ καὶ οἱ ὕστεροι τῶν ἀρχαίων ὅπως μὴ ἅμα γένηται αὐτοῖς τὸ αὐτὸ ἔν καὶ πολλά. διὸ οἱ μὲν τὸ ἔστι ἀφεῖλον, ὥσπερ Λυκόφρων, οἱ δὲ τὴν λέξιν μετερρῦθμιζον, ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὐ λευκός ἐστιν ἀλλὰ λελεύκωται ... ἵνα μὴ ποτε τὸ ἔστι προσάπτοντες πολλά εἶναι ποιῶσι τὸ ἔν.

A 3 = Aristotelés, *Politica* III, 9; 1280b 8

(...) zákon je ručitelem vzájemných práv, jak řekl sofista Lykofrón (...)

γίνεται .. ἡ κοινωνία συμμαχία τῶν ἄλλων τόπῳ διαφέρουσα μόνον τῶν ἀποθεν συμμαχιῶν καὶ ὁ νόμος συνθήκη καί, καθάπερ ἔφη Λυκόφρων ὁ σοφιστής, ἐγγυητὴς ἀλλήλοις τῶν δικαίων, ἀλλ' οὐχ οἷος ποιεῖν ἀγαθοὺς καὶ δικαίους τοὺς πολίτας.

A 4 = Aristotelés, *Fragm.* 91 R., in: *Stobaios, Anthologium* IV, 29a, 24 Wachsmuth (710 H.)

(...)

„Krása urozenosti není zjevná“, řekl, „její vznešenost je jenom ve slově.“

(...)

λέγω δὲ τοῦτο, πότερον τῶν τιμίῳν ἐστὶ [ἢ εὐγένεια] καὶ σπουδαίων ἢ, καθάπερ Λυκόφρων ὁ σοφιστής ἔγραψε, κενόν τι πάμπαν. ἐκεῖνος γὰρ ἀντιπαραβάλλων ἑτέροις ἀγαθοῖς αὐτήν·

ἑὐγενείας μὲν οὖν φησὶν ἀφανὲς τὸ κάλλος, ἐν λόγῳ δὲ τὸ σεμνόν, ὡς πρὸς δόξαν οὖσαν τὴν αἴρεσιν αὐτῆς, κατὰ δ' ἀλήθειαν οὐθὲν διαφέροντας τοὺς ἀγενεῖς τῶν εὐγενῶν.

A 5 = Aristotelés, *Rhetorica* III, 3; 1405b 34 (př. A. Kříž)

Studený sloh vzniká ze čtyř věcí. Předně z dvojitých slov, jako když například Lykofrón mluví o mnohotvářném nebi, o velikovrché zemi a o úzkocestném břehu ... To je tedy jedna studenost. Druhá je v užívání neobvyklých slov, jako když například Lykofrón nazývá Xerxa „mužem ohromným“ a říká „Skirón škodný muž“.

τὰ δὲ ψυχρὰ ἐν τέτταρσι γίγνεται κατὰ τὴν λέξιν, ἐν τε τοῖς διπλοῖς ὀνόμασιν, οἷον Λυκόφρων τὸν πολυπρόσωπον οὐρανὸν τῆς μεγαλοκορύφου γῆς καὶ ἀκτὴν δὲ στενόπορον ... μία μὲν οὖν αὕτη αἰτία, μία δὲ τὸ χρῆσθαι γλώτταις, οἷον Λυκόφρων Ξέρξην πέλωρον ἄνδρα καὶ Σκίρων σίνις ἀνήρ.

A 6 /1 = Aristotelés, Soph. el. 15; 174b 32

ἐπιχειρητέον δ' ἐνίοτε καὶ πρὸς ἄλλα τοῦ εἰρημένου, ἐκεῖνο ἐκλαβόντες, ἐὰν μὴ πρὸς τὸ κείμενον ἔχη τις ἐπιχειρεῖν, ὅπερ Λυκόφρων ἐποίησε προβληθέντος Λύραν ἐγκωμιάζειν.

A 6 /2 = Alexandros, In Aristotelis Soph. comm. (?)

ἢ μᾶλλον, ἐπειδὴ ὑπὸ τινων ἠναγκάζετο ἐπαιέσαι τὴν λύραν, εἴτα μὴ λόγων εὐπόρει πολλῶν, μικρόν τι ἐπαιέσας τὴν αἰσθητὴν ταύτην λύραν ἐπὶ τὴν οὐράνιον ἀνηνέχθη· ἔστι γὰρ ἐν οὐρανῶι ἄστρον τι ἐξ ἄστρον πολλῶν συγκείμενον λύρα ὀνομαζόμενον, εἰς ἣν πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς λόγους ἐξεῦρεν.